

Szeretet

„Valami új jött létre.”

2017

MÁJUS

5. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Új anyaság

Anna, az anyaságra vágyó asszony

Fotó: Felföldi Mónika

BOLDOG ANYÁKNAPJÁT MINDEN ÉDESANYÁNAK!

Bódás János:

CSALÁDANYA

... Nem csupán étel, amit ad:
szétoosztja önmagát:
őt falja fel, belőle él
férj, gyermek, ... a család,
hová tűnik belőle könny,
keserűség, harag?
Nekünk csak édessége jut,
jóíz, napsugarak.
Akármit készít, műremek,
bár rögtön elenyész.
Kezdheti újra, napra nap,
s így megy ez egy egész
életen át: ő maga is
bennünk lassan elég,
elnyeljük lassan, mint esőt a rét,
s mint dalt a messzeség...

Ha egy tökéletes világban élnénk, talán minden nap anyák napja lehetne. Meg is érdemelnék az édesanyák, hogy gyermekeik naponta virággal kedveskedjenek nekik. Mi is lenne a felnövekvő új generációval, ha a gyermekek mellett nem lennének ott a melegszívű, mindenre kész édesanyák.

Mivel azonban a világ nem tökéletes, nincs minden nap ilyen ünnep. Mégis jó, hogy az emberek legalább évente egy napot az anyáknak szentelnek, s ezt szinte mindenütt megünneplik a földgolyón. Mi hívők, anyák napján Istennek adunk hálát az édesanyákért, és arra kérjük, hogy sok erővel, jó egészséggel és mérhetetlen türelemmel ajándékozza meg őket.

A szomorú asszony

Sámuel első könyvében olvasunk Annáról, aki az elkeseredett és szenvedő asszony példája. Keserűségben telt az élete, és komoly lelki terhet hordozott. Bánata mögött súlyos családi konfliktus állt. Nem is csak az keserítette el, hogy a bírák korában, amikor élt (de nem csak akkor), a gyermektelenség átoknak számított egy család életében, hiszen férje, Elkána ezzel együtt is nagyon szeretete, sőt így vigasztalta: „nem többet érek én neked tíz fiúgyermeknél”? Anna életét az tette sötétté és nehezzé, hogy Elkánának – valószínűleg éppen az ő meddősége miatt – másik felesége is volt, és az egyfolytában gúnyolódott vele, boszszantotta, ingerelte. Annyira, hogy Annának sokszor egy falat ennivaló sem ment le a torkán, sírt, és még a férje sem tudta megvigasztalni.

Napjainkban két véglet kísérheti az asszonyokat. Az egyik az, hogy a gyermekáldás ajándékát semmire sem becsülik és könnyelműen eldobják. A másik vég

(folytatás a 3. oldalon)

MABAVISZ-megbeszélés Egrespatakon

Kellemes időben és helyen tarthattuk meg az idei Magyar Baptisták Világszövetsége (továbbiakban MABAVISZ) gyűlését Egrespatakon, 2017. március 30-31 között. A tanácskozásunk fő napja 31-re volt kitűzve, a tagszövetségek vezetőivel egyeztetve azonban, úgy láttuk jónak, hogy már 30-án este legyen egy ünnepélyes megnyitása ennek a találkozásnak a zilahi imaházban. Az istentiszteleten a különböző tagszövetségek köszöntése után Papp János, a MABAVISZ elnöke hirdette Isten ígését.

Másnap kora reggel imaalkalommal kezdtük meg az előttünk álló napot az egrespataki Agapé-panzióban. A finom reggeli után kezdődött a munkamegbeszélésünk, amelyen 21 voltunk jelen: Magyarországról kilenc, Kárpátaljáról kettő, Szlovákiából három, Vajdaságból kettő, Észak-Amerikából egy, és Erdélyből négy küldött. Három részre osztottuk a megbeszélni való témáinkat.

Először a tagszövetségek beszámolóit hallgattuk meg, miközben sorra mindegyik tagszövetség életét imádságban hoztuk Isten elé. Ezután következett a gyűlésünk legfontosabb napirendi pontja, az előttünk álló MABAVIT találkozó megbeszélése. Ezzel kapcsolatban beszámolók, kérdések és javaslatok is elhangzottak. Örömmel láttuk azt, hogy főszerző testvéreink, Magyarországról, komoly lépéseket tettek a szervezésben. Abban is véglegesen megegyeztünk, hogy az erdélyi baptista szövetség anyagilag, de a különböző szolgáltatokban is mellé áll a MABAVIT szervezésének. Reménységgel tekintünk előre, imádságos szívvel jövőnk Isten elé azért, hogy adjon az Úr a Debrecenben tartandó találkozón megtéréseket, megújulásokat és helyreállásokat. A MABAVIT kifogyhatatlan témája után egy kicsit beszélgettünk még Kelet- és Közép-Európa együttműködésének kérdéséről. Az Európai Baptista Föderációban,

amelyhez szövetségeink is tartoznak, vannak olyan kérdések, amelyek fontosak és sürgetők arra nézve, hogy a bibliai irányvonalat figyelembe véve, egységesen is kiálljunk ezen értékek mellett.

A MABAVISZ elnökségi találkozója imaközösséggel és személyes kapcsolatok ápolásával folytatódott. 2017. április 1-én, szombaton, „ráadásként”, a Nagyszalontai Baptista Gyülekezet imaházában a Kornya-év megnyitó istentiszteletén vehettek részt távolról érkezett vendégeink. Igét hirdetett itt is Papp János, bizonyosságtételekkel szolgáltak a MABAVISZ vezetői, valamint énekelt a szalárdi férfikar.

Istennek legyen hála jelenléteért és a jó légkörben zajló beszélgetésekért!

János Csaba

:: HIRDETÉSEK ::

■ A 2003/571-es adótörvény értelmében minden állampolgár rendelkezhet **jövedelemadója 2%-ról**, amelyet egy általa támogatni kívánt civil szervezetnek ajánlhat fel. Amennyiben nem élnek ezzel a lehetőséggel, ez az összeg az államkasszába kerül. Tehát kérjük, támogassa a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségét! Az így befolyó **teljes összeget missziói munkákra** fordítjuk. A 230 dokumentumot juttassa el postai úton ajánlott küldeményként, vagy vigye el személyesen az adóhivatalba. A felajánlás **határideje 2017. május 25.** Előre is köszönjük támogatásukat!

■ A **MABAVIT IV-en az erdélyi összevont kórus** is szolgál, úgy szombaton mint vásarnap, együtt az összevont 500 tagú kórossal. Kérjük a kórustagokat, hogy jelezzék a helyi karvezetőknek részvételi szándékukat. Fontos, hogy időben jelentkezünk, mert korlátozott a kórus létszáma, és regisztráljunk is a mabavit.hu oldalon. Lesznek majd regionális kóruspróbák, amikről időben tájékoztatunk mindenkit. Hiszem, hogy öröm és nagy élmény lesz együtt énekelni, amely másoknak is áldás lesz. **[Székely András]**

■ **Eladó** Sonata típusú **orgona** az **arad-belvárosi gyülekezetnél**. A hangszer kétmanuális, lábpedálos, egy nagy hangfallal. **Írányár 500 Euró.** Érdeklődni a **0728 308 940-es** telefonszámon lehet.

■ A délvidéki **Muzslyára** rendszeresen kilátogató missziós csapat kéréssel fordul a segíteni akarók felé. A tavasz és a nyár folyamán az imaház melléképületének felújítását szeretnék kivitelezni a testvérek, de nagyon kevés a férfi az imaházban. Ezért nem feltétlenül szakértett **kétkezi munkásokra** lenne szükség. Testvéreink várják a jelentkezőket. Érdeklődni **Tóth Zoltánnál** lehet, a **0744 529 635-ös** telefonszámon.

(folytatás az 1. oldalról)

let, amikor egy nőnek valami okból nem lehet gyermeke, mégis mindent elkövet azért, hogy gyermeke lehessen. A lehető legelképesebb dolgokat lehet olykor hallani ezzel kapcsolatban. Pedig egy nőnek lehet kiteljesedett és hasznos az élete akkor is, ha számára nem adott a gyermekáldás. A Bibliából is ismerünk olyan asszonyokat, akikről bár nem tudjuk, volt-e gyermekük vagy sem, mégis azt olvashatjuk, hogy nem megkeseredve éltek az életüket, hanem szolgálva az Úrnak. Az Újszövetség lapjain találkozunk egy Krisztusban hívő házaspárral: Akvilával és Priszillával. Mivel nem olvasunk arról, hogy lettek volna gyermekeik, úgy gondoljuk, hogy gyermektelenek voltak. Ám ennek ellenére Priszilla, férjével együtt, az Úr hű-

Miután elváltasztotta, elvitte magával, és vele együtt vitt egy három éves bikát, egy véka lisztet, meg egy tömlő bort, és bevitte az Úr házába, Silóba. A gyermek még kicsiny volt. (1Sám 1:24)

séges szolgálja volt.

Ha valakinek az Úr nem adott testileg gyermeket, még adhat lelkileg, azáltal, hogy odafordul az Úr gyermekeihez és örömmel szolgál feléjük.

Az imádkozó nő

Anna ugyanakkor az imádkozó nő példája, aki jó helyre fordul szomorúságával és jó helyen keresi a megoldást. Pedig ilyen helyzetben az sem lenne meglepő, ha az alkohol mámorában keresné az ideig-óraig való feloldódást. Éli főpap is azt gondolta Annáról, amikor látta, hogy hosszasan imádkozott az Úr előtt, hogy talán részeg. Ő azonban azt mondja: „Nem Uram, bánatos lelkű asszony vagyok. Nem ittam bort vagy szeszest italt, hanem a lelkemet öntöttem ki az Úr előtt” (1Sám 1:15).

Sokan gondolják ma is – tévesen –, hogy az életük megoldatlan problémáiban az alkohol vagy a kábítószer vigaszt adhat nekik. Családi problémákban, sikertelenségben, amikor úgy látja az ember, hogy elrontotta az életét, bá-

natát feledni italhoz, droghoz nyúl. De tudjuk jól, ez sosem hoz megoldást. A bajban, nyomorúságban az egyetlen jó megoldás: kiönteni a lelkünket az Úr előtt. Van tehát egy olyan hely, ahol személyes és családi életünk gondjait őszintén kiönthetjük.

A mondás szerint vagy leborulsz, vagy kiborulsz. Aki nem tud Isten előtt elcsendesedni, és Ő előtte kiönteni a szívét, az előbb-utóbb a nagy lelki teher alatt kikészül, tönkre megy az idegrendszere, s ez kihat családjára, gyermekeire. Ahol békés, nyugodt, kiegyensúlyozott a családi légkör, ott a gyermek lelki világa is egészségesen és kiegyensúlyozottan fejlődik. Ahol viszont a szülők nem tudják megbeszélni a problémáikat, ott tele van a családi élet feszültségekkel, s ez kihat a gyermekek lelki fejlődésére is.

Aki időt tud szakítani arra, hogy Isten előtt leboruljon, az már akkor átéli a feloldódást, ha a problémái nem is oldódnak meg azonnal (1Pt 5:7). Ezt az igazságot tapasztalta meg Anna is. Az imádkozás után megnyugodott az Ő lelkében (1Sám 1:18).

A gyermekét Istennek ajánló édesanya

Anna ebben is szép példát mutat a mai édesanyáknak. Imádságát követte az Úrnak tett ígéret gyakorlati megvalósítása. Anna ígéretét így olvassuk a Szentírásban: „Ezért a gyermekért imádkoztam, és az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle. Én viszont felajánlom az Úrnak. Legyen egész életére felajánlva az Úrnak!” (1Sám 1:27-28).

Amikor eljött az ideje, elvitte gyermekét az Úr templomába, hogy ott szolgáljon. Ezt az utat ma is meg kell tennie minden szülőnek, ahogy Anna is tette (1Sám 1:24). Ezt az utat a templom, az imaház, a gyülekezet közössége felé ma is együtt kell megtennie szülőnek és gyermeknek. Ha eljön a vasárnap, de a szülő nem indul a templom felé, és nem fogja kézen a gyermekét, hogyan indulna akkor a gyermek. Ezért nem azt mondja a Biblia, hogy zavarjátok,

küldjétek oda a gyerekeiteket, majd hagyjátok őket dönteni, hanem azt mondja: gyermekeitek előtt tanúsítsatok saját hiteteket, azután ők is eljuthatnak a személyes meggyőződésre és hitre.

Mivel Anna imádságban kérte Istentől gyermekét, kezére bízva tudta elengedni is őt. Tudta, hogy a gyermek nem az övé, Isten csak rábízta egy időre, hogy nevelje. Nagyon fontos, hogy ez az elengedni tudás végigkísérje az édesanyák, a szülők életét. Jó, ha szülőkként el tudjuk engedni bizonyos szinten, már akkor, amikor még csak imádkozunk a gyermekáldásért. Úgy hiszem, hogy Anna is azért szabadult meg keserűségétől és virágzott ki újra az élete, mert rábízta Istenre a dolgot.

Kedves édesanyák, bízzatok abban, hogy Isten, akié a gyermek, akitől kaptátok őt, gondolt visel rá. Igen, féltjük gyermekünket a nagyvilágtól, féltjük a durvaságtól, az erkölcstelenségtől, de nem tarthatjuk őt az otthonunk falai közé rekesztve. Anna is egy züllött korban élt, még a pap családja is, ahová a gyermekét vitte, istentelen volt. Sámuelből mégis tiszta életű próféta lett, akiről azt írja a Biblia, hogy „semmit Isten igéiből a földre esni nem hagyott”, következetes, szelíd és megbocsátó volt. Mert volt imádkozó, Istenben bízó édesanyja. Bárcsak lenne ma is sok hívó, imádkozó édesanya!

Horváth Ferenc
Melbourne

Bemerítés Csernátonban. 2017. február 19-én bemerítési ünnepélyt tartottunk a csernátoni baptista gyülekezetben. Az evangelizációs hét utolsó napján, vasárnap délelőtt **Benedek Barna** tett vallást hitéről a bemerítés-

ben, az Úr parancsának engedelmeskedve. Különös ünnepe volt ez a gyülekezetnek, mert a felújított imaház medencéjében először mozdult meg a víz, a felújítás előtt a csernátoniak is Sepsiszentgyörgyön merítkeztek alá. Reménységgel imádkozunk, hogy még mások is elfogadva az Urat a gyülekezethez fognak csatlakozni! **[Dóczi Tibor]**

A roma bibliaiskola évvárója Ákoson

A borongós idő ellenére jó volt látni azt, hogy a Roma testvérek örömmel jöttek el a bibliaiskola évváró ünnepségére Ákosra, 2017. március 18-án, szombaton. A roma misszióban szolgáló magyar testvérek látása valósul meg azzal, hogy az újjászületett roma testvérek is részesüljenek bibliai oktatásban, és több szolgálatot vállalhassanak a gyülekezetben.

Szűcs Sándor testvér köszöntötte az egybegyűlteket majd Dan László testvér a Mt 28:16-20 alapján hirdette az ígét a nagy misszióparancs alapján. Az igehirdetés után Kovács József lp. testvér beszámolója hangzott el az oktatási program múltjáról és jövőjéről. Ez az oktatás két éve kezdődött Szilágypérben az Érszöllősi testvérek kezdeményezésére, ahol egy évig tartott az oktatás, majd a második évtől csatlakozott Ákos, Mihályfalva és környéke is. A tananyagot Kovács József lp. testvér állította össze, és két tantárgyat tartalmaz: „A keresztyén ember lelki élete” és „Biblia történet madártávlatból”. Ezek a tananyagok a RMBGySZ, a K.C.A. és a '4H' gondozásában jelentek meg, és alapvető ismereteket nyújtanak a tanulóknak. A tananyagokhoz a következő évtől igényes szemléltető eszközök is társulnak.

Azért került sor szokatlan módon most az évváróra, mert a roma testvérek az év nagy részében külföldön dolgoznak, és csak a téli hónapokban novembertől márciusig tartózkodnak itthon. Az oktatás minden második hétfőjén volt Kovács testvérrel, a közbeeső hétfőjéken pedig a helybéli lelkipásztorok, missziómunkások, oktatók segítségével újra átismételték az anyagot készülve a hétfői vizsgára.

Felemelő volt hallgatni a bizonyágtevéseket, amelyek között egy-egy énekcsoport szolgálatát is meghallgattuk. Kiemelkedő része volt az alkalomnak, amikor a szilágypéri csoport elismervényt vehetett át az elmúlt két év tanulmányairól Kovács Józseftől és a csoport oktatóitól. Az ünnepség végén az Ákosi testvérek vendégszeretetét élvezhettük, vidám beszélgetések mellett.

Papp László lp.

M e g h í v ó
.....
1917 - 2017

100
ÉVES JUBILEUMI ÜNNEPSÉG

Az EGRESPATAKI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET szeretettel meghívja Önt és kedves családját a 100 éves jubileumi ünnepségére, 2017. augusztus 12-13. -án.

Augusztus 12.-én, szombaton, 16 órától az Egrespatakról elszármazottak találkozója kerül sor.

A jubileumi istentisztelet augusztus 13.-án, vasárnap, 10 órától lesz megtartva.

.....

" Mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége. "

Zsoltárok 100:5

Idén is munkakongresszust tartott az erdélyi baptista gyülekezetek szövetsége, ezúttal 2017. március 25-én Szilágy-perecsenben. Az eseményen, a korábbi évekhez hasonlóan a keresztyén testvéri közösséget ápoltuk, egy évre visszatekintő vezetői beszámolók hangzottak el, és közösségi ügyek kerültek megbeszélésre.

Isten a mennydörgésben, és séta a pusztán túlra

Melegedő tavaszi napsütésben, lelkes dicsőítéssel kezdődött a találkozó, Garai Zsolt orgonakíséretével. Az ezt követő és az alkalmat megnyitó imaáhitaton Gál Lajos, a Testvéri Szövetség Mozgalom szolgálattevője Szeghalomról, és Báakai Efraim helybeli előljáró szolgáltak. Gál Lajos a mennydörgésben megszólaló Isten személyes hangjáról tett bizonyosságot, amely neked szól, nem tartozik másra és nem érti meg mindenki. Ilyen volt a hét mennydörgés szava János számára, le akarta írni, de Isten azt mondta: „Ezt nem kell, hogy leírd, ezt neked mondom csak.” „János, megértette a mennydörgés szavát, hallotta azt is,

sem”, kezdte Félix testvér elnöki beszámolóját. „A vezetőség tagjai igyekeztek mindent megtenni a maguk területén, de kérjük az Urat, hogy adjon megoldásokat azokban a kihívásokban, amelyekkel még szembesülünk, a fiatalokkal, és más kérdésekkel kapcsolatosan, s amelyekre mai napig keressük a válaszokat. Kérjük az Urat új ébredésért a gyülekezetekben!” Pardi testvér ezután ismertette a napirendet, és ő látta el a programvezető szerepét is.

Egy kis adminisztráció

A gyűlés konkrét munkálatai következtek, Borzási Pál, a Szövetség főtitkára vette számba a küldötteket, szám szerint 176-ot. Megköszönte a testvériségnek a statisztika frissítéséhez, bővítéséhez nyújtott támogatást. „Ennek a statisztikának a feldolgozása az egyik fő feladatom, emellett képviseltem szövetségünket a más testvérszervezetekkel közös gyűléseken, főleg az országon belül. Az európai föderációnál az elmúlt évben, az elnökség dön-

amit mások pusztán mennydörgésnek éltek meg. Márk úgy írja le Jánost, mint a «mennydörgés fiát». Báakai Efraim a 2Móz 3:1-5 alapján osztotta meg gondolatait. „Őrizzük-e a ránk bízottakat, elvezetjük-e őket a «pusztán túlra»? Ége a gyülekezetünk, és benne van-e az Isten, mint a csipkebokorban?” – kérdezte testvérünk, mielőtt a népes gyülekezet másodszor is meghajolt imában az Úr előtt.

Köszöntés, „békesség”, „szeretet”

Az imaáhitatot követően Pardi Félix, a Szövetség elnöke az 1Pt 1:22-t idézte, és a testvéri szeretetről szóló üzenettel üdvözölte a hazai és külföldi vendégeket, és utoljára, de nem utolsó sorban az összegyűlt küldötteket. „Az a szeretet kössön össze bennünket ezen a napon, amelyről itt olvastunk, és akkor békességben tudjuk majd ezt a kongresszust lebonyolítani!” – hangzott a kívánság. „Nem volt könnyű évünk, de nem voltunk tétlenek, és «ügyetlenek»

tése értelmében nem vettünk részt az üléseken, inkább a hazai találkozókra koncentráltunk, a román testvérekkel igyekeztünk ápolni a kapcsolatot. Egy másik fontos adminisztrációs feladat az új lelkipásztori igazolványok kibocsátása lesz. Köszönöm a bizalmat, a támogatást! Köszönöm a lónai gyülekezet megértését, amely megengedi, hogy ennyit utazzak, és más gyülekezeteknek is köszönöm, akik megértőek pásztoraikkal a sok utazást illetően!”

Gazdasági kérdések

A folytatásban Albert István Zsolt főtitkár-helyettest, a Szövetség gazdasági ügyekért is felelős vezetőjét hallgattuk meg. „Magam is meglepődtem, amikor összeszámoltam, hogy a Szövetségen belül 80 imaházat építettünk vagy vásároltunk a forradalom óta. Ezenkívül van 30 tel-

jes mértékben felújított imaházunk. De nemcsak a nagy építkezéseken vagyunk túl, hanem a nagy adósságokon is. Igyekeztünk a Szövetség hosszú távú költségeinek csökkentésére is, de nem emeltük például az utóbbi 6 évben a szövetségi járulékot. Összetett, lelki és gazdasági vonatkozásai egyaránt vannak annak is, hogy sokan külföldön dolgoznak, és így segítik pénzügyileg a családjukat, a szolgáltatók száma viszont megcsappant. Pénzügyi kérdésnek számít az is, hogy emeltük a lelkipásztorok fizetését, jobban elismerve a munkájukat, és több forrást nyújtva nekik majd nyugdíjas éveikre. Még így is csak 66 százaléknál járunk az országos átlagfizetéseknek.” „Alapítványaink is haladtak, a Hargita Tábor fejlődik, a sólyomkővári tábornál is sikerült legyűrnünk a bürokrácia egy részét. A Filadelfia Otthonnál a fizetések jelentik a nagy gazdasági terhelést, imádkozzunk, hogy találjunk megoldásokat ezekre a helyzetekre.”

„A pénz nem lehet cél”

Szász Imre irodavezető arról beszélt, hogyan, milyen megfontolásból jött létre annak idején a Szövetség. „Az utóbbi időben sokat gondolkodtam azon, hogy honnan, és miért mentett meg engem Isten. Gyakran beszéltem a testvéreknek missziókerületi gyűléseken arról, hogy véleményem szerint a pénz nem lehet cél, csak eszköz. De akkor mi a cél? Emlékszem, hogyan dolgoztunk együtt annak idején a Hargita Táborban, hogy gyermekeinknek legyen egyszer majd egy helye, ahol táborozhatnak. Ugyanígy tettük oda mindannyian a vállunkat a Filadelfia Otthon létrejötténél, hogy időseink, anyagi helyzetűtől függetlenül lelki közösségre találjanak majd. Létrejött a Teológia, és voltak szép számban hallgatók, mert közösségünknek szüksége volt lelkipásztorokra. Mi volt a célja ezeknek a »befektetéseknek»? Az az imádságom magammal, de a Szövetséggel kapcsolatban is, hogy betölthessük azt a célt, amiért az Úr elhívott.” Ezután Szász testvér a Szövetség költségvetésének konkrét számait ismertette.

Módosuló alapszabályzat és belső ajánlások

A kongresszusnak az alapszabályzat néhány pontjának változtatásában is döntenie kellett. Ez az átalakítás már elkezdődött egy ideje, és a román baptistákkal közösen folyt, akiknek az uniójához Szövetségünk is tartozik, így figyelembe kell venni a nagyobb szervezet lépéseit. Az egyik módosítása az alapokmánynak az, hogy a gyülekezeti tagnak nemcsak jogai vannak, hanem kötelességei is. Kötelessége imádkozni, Bibliát olvasni és bizonyosságot tenni. Erre a változtatásra azért volt szükség, mert például ha valaki bizonyosságot tesz az utcán, és ezért valaki perbe hívja, akkor ő hivatkozhat arra, hogy az ő felekezete ezt kötelezővé tette számára.

A Szövetség vezetése dolgozik egy olyan belső használatra szánt kiadványon is, ami taglalná a közösségben fel-

vetődő kényesebb, kérdéses szokásokat. Ezek között van az udvarlás, a jegyesség, a házasságkötés, a menyegző, de az alkoholhasználat is. Ezekre a kérdésekre nézve már az idei kongresszusi információs füzetben megjelent a Szövetség vezetőségének ajánlása, amely az rmbgysz.ro honlap „Szabályzatok” menüpontjában is elérhető. Ezekről egyébként már a tavaly őszi missziókerületi gyűléseken is szó esett. A küldöttek közül javasolták, hogy egyrészt ezek az ajánlások ne legyenek kötelező, kizáró jellegűek, és hogy más témaköröket is emeljenek be a készülő kiadványba. Erre Kis-Juhász Vilmos testvér, aki ezt a munkát vezeti, ígéretet is tett.

Fogyatkozó taglétszám, nyári megaesemény

Budai Lajos missziói alelnök a közösség taglétszámának fogyását említette negatív tényként. Buzdította a testvéreket, hogy tegyenek azért, hogy ez megforduljon. János Csaba kommunikációs alelnök az augusztusban, Debrecenben sorra kerülő MABAVIT IV. részleteiről beszélt. Elmondta, a Szövetség körülbelül 2.000.000 forinttal száll be az esemény anyagi támogatásába, és igyekezünk részt venni a szolgálatokban is, főleg ami az ének-zenei szolgálatokat, vagy az ifjúsági munkát illeti. A Szövetség vállalta

az eseményre utazó énekkarok és összevont fúvószenekar utazási költségeinek támogatását. További információkat a **mabavit.hu** oldalon lehet olvasni. A Szeretet is igyekszik tájékoztatni az olvasókat a világtalálkozó programjáról, illetve a frissülő információkról. Az erdélyi fúvós zenekarok részvételét id. Dimény Sándor, az énekkarokét Székely András koordinálja. János testvér külön felhívta a figyelmet a regisztráció fontosságára.

Elveszett, megtalálták, örömnünnepet ülték

A sólyomkövári tábor fejlesztése kapcsán éppen a kongresszus időpontjában tartózkodott Erdélyben az Észak Amerikai Baptista Szövetség igazgatója, Daniel Hamil. Az alkalom zárásában ő szolgált igehirdetéssel a Lk 15. fejezete alapján. „Egyszeri Simon” történetével kezdte, akit egy királyi verseny keretében tengeri ragadozók közé dobta, s aki, miután visszautasította a királyi jutalmat, csak arra volt kíváncsi, hogy ki dobta be a vízbe. „Mint Krisztus gyülekezetének vezetői, mi is gyakran megkérdezzük: «Ki dobott be engem ide?» Hogy jutottunk el oda, ahol vagyunk? Miért csináljuk azt, amit éppen teszünk? Szeretnénk emlékeztetni titeket arra, miért, mire hívott el minket Isten.” „Jézus három példázatot, és négy történetet mond el ebben az igérszben. A három példa azért hangzik el, hogy elmagyarázza, miért fogadja magához a bűnösöket. Ami érdekes mindhárom történetben, hogy a megtaláló ünnepséget rendez. Mert valami elveszett, valamit megtaláltak, és emiatt nagy öröm volt. A tékozló fiú története fontos üzenetet tartalmazott mind a Jézust körülálló bűnösöknek (1. v.), de még inkább az ott lézengő vallási vezetőknek (2. v.). Az üzenet ez volt: «Isten szereti a bűnöst, és örömmel fogadja az elveszettet!» Mint mondtam, három példázatban négy elveszett dolgot fedezünk fel. A negyedik az idősebb fiú. Ő is elveszett volt, mert zavarta, hogy apja örömmel fogadja vissza a testvérét. El is panaszkodik ezt apjának. Nem értette meg, milyen nagy az Atya szeretete az elveszettek felé. Ezt tanuljuk mi is mostanában az Észak Amerikai Baptista Szövetségnél. Annak idején a németajkú bevándorlók alapították ezt a szervezetet. Aztán az utóbbi évtizedekben elkényelmesedünk, elszigeteltük magunkat a körülöttünk élőkől. Nem evangelizáltunk. Elfelejtettük, amit az elődeink még tudtak, hogy Isten mennyire szereti az elveszetteket. A szövetségünkhöz tartozó gyülekezetek ezt tanulják az utóbbi időben, hogy Istenünk a misszió Istene: Fiát küldte a világba, hogy megtalálja, kibékítse az embert magával.”

A munkautasítás végén a kongresszust vendégül látó percseni testvérek finom ebéddel várták a résztvevőket. Ebéd közben és után lehetőség volt a beszélgetésre, a kapcsolattartásra is. Tartalmas, békés találkozás után távozhattak a küldöttek otthonaikba.

Gönczi Géza

JELENTKEZÉSI FELHÍVÁS

Baptista Teológiai Fakultásunk felvételit hirdet a 2017/2018-as egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma).** A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma).** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

3) Szintén a 2017/2018-as egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai - valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 6 félévet ölel magába.

4) A **mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi - és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: **<http://www.rmbgysz.ro/teologia>**. További információk végett érdeklődni lehet **Giorgiov Adrián** dékán testvérnél (adriang777@gmail.com, mobil: 0735-500 700), és **Kis-Juhász Vilmos** oktatási alelnöknél (kjvilmos@gmail.com, mobil, 0723-615 266). **Jelentkezési határidő: május 30.**

Kornya titkának nyomában (I.)

Jubileumi Kornya-év nyitó volt Nagyszalontán.

Muskátli nyitogató április-eleji szombaton fújt gyülekezőt a Nagyszalontai Baptista Gyülekezet és a Romániai Magyar Baptista Szövetség Kornya Mihály halálának 100. évfordulóját megünneplendő. A Szövetség vezetése és történelmi bizottsága már tavaly úgy döntött, hogy az évforduló alkalmából jubileumi évet hirdet 2017-re. Ennek megnyitójára került sor április 1-én Nagyszalontán, az úttörő misszionárius szülővárosában, abban a gyülekezetben, amelyet az elsők között alapított.

De mi lehetett a titka Kornya Mihály életének? Hogy sikerült egy egyszerű embernek több ezer újszövetségi megtérőt alámeríteni, gyülekezetek sorát plántálni egy olyan korban, amikor a közlekedés még gyalog, jobb esetben lovas kocsival történt? A jubileum szinte mindegyik felszólalója az alázatos, de monumentális missziói munkát elvégző „parasztapostol” titkát kereste.

A szalontai imaház melléktermében Kornya Mihály életét, munkáját bemutató fotókiállítást tekinthettek meg a 10 óra körül gyülekező résztvevők, az imaházba átvezető előtérben pedig finom teát és kalácsot fogyasztva válthattak szót. Jó alkalom volt ez találkozni távolról érkező ismerősöknek, barátoknak, testvéreknek.

Kicsivel 11 előtt a gyülekezet nagy része, és a Szövetség vezetői is helyükön voltak már, és a szalárdi férfikórus vezetésével énekeltek. Pontban 11-kor vonultak be a tiszteletbeli meghívottak, helyből Török László polgármester és Mikló István Boldizsár református lelkész, majd a MABAVISZ (Magyar Baptista Világszövetsége) ülése alkalmából előző napokban Egrespatakon összegyűlt vezetők: Papp János, a Magyar Baptista Egyház elnöke, Gergely István new-yorki lelkipásztor, az Észak-Amerikai magyar baptisták képviselőjében, valamint szlovákiai, kárpátaljai és délvidéki vezető testvérek. Részt vett Boros Gyula, a Nagyszalontai Bárka Gyülekezet lelkipásztora is.

Szívhez szóló kezdő szavak

A délelőtti programja a köszöntések, és a történelmi megemlékezések köré csoportosult. Mezei Ödön házigazda lelkipásztor mondott imát és köszöntötte mindjárt az elején az egybegyűlteket: a távoli és közelebbi vendégeket, tisztelet-

beli polgárokat, és nem utolsó sorban a gyülekezetet. A köszöntés után a házigazda mindjárt a város polgármesterének adta a szót. „Idén ünnepeltük Arany János születésének 200-ik évfordulóját, de rajta kívül még sok neves embert adott városunk a világnak, gondoljunk csak Sinka Istvánra, Kulin Györgyre, vagy éppen a ma ünnepelt Kornya Mihályra. Azon gondolkodtam, hogy mi ennek az oka? Nem találtam a választ, mert a válasz nem az észben van, hanem a szívben. Azt kívánom, hogy érezzük, lelkünkkel tápláljuk továbbra is ezt a várost.”

Kiss Lehel, a Szövetség történelmi bizottságának elnöke a megemlékezés igei mottóját idézte a Zsid 13:7-ből: „Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik Isten ígését hirdették nektek. Figyeljete életük végére, és kövessétek hitüket.” „Lehetőség ez az alkalom találkozni azzal a Személlyel, Jézus Krisztussal, aki Kornya Mihályt is megváltoztatta, megváltotta és eszközévé tette. Hacsak arra emlékeznénk, hogy K. M. 100 évvel ezelőtt elhunyt, és a sírja ott van Diószegen, akkor nagyon szegényen mennénk haza innen.” Kiss Lehel egy szilágysági történetet elmondva idézte fel Kornya Mihály leleményességét a bizonyágtételben. Majd beszélt a Bibliához való hozzáállásáról. „Azért vagyunk együtt, mert nem szégyelljük azt, amit Kornya Mihály képviselt, bár egyáltalán nem volt képzett teológiaiilag. Olyan időben élt, amikor az emberek többre éheztek lelkileg, és házaknál gyűltek össze, vágytak a hit személyes megélésére, mert a teológiai liberalizmus harapózott el egész Erdélyben.”

Kornya élete röviden

A folytatásban Kiss Lehel ismertette Kornya Mihály életének meghatározó évszámait. „1844-ben született paraszti családban. Ötéves volt, amikor édesapja meghalt. Ifjú korában a Patai tanyán dolgozik, majd a Rozvány család parádés kocsisa lesz. 1866-ban feleségül veszi a nagyszalontai születésű Pataki Zsigó Máriát. 1874-ben, Tóth Mihály biztatására Lajos János házában rendszeresen hallgatja Novák Antal bibliaárus prédikációit, amik hatására később megtér, és felismeri a hitvalló bemerítés jelentőségét. 1875. augusztus 26-án Meyer Henrik 8 társával együtt bemeríti a Békés Gyula közelében levő Kettős Körös vizében. Bemerítkezése után saját házában kezd istentiszteleteket tartani.

(folytatás a 10. oldalon)

Aldott, kedves alkalom volt a nőtestvérek számára 2017. március 4-én Lupényban, amikor az elmúlt évekhez hasonlóan összegyűltünk az Ige körében. Meghívott előadónk Bálint Ibolya testvérnő volt, aki a „Mi végre vagyunk e világon?” kérdésre kereste a válaszokat Isten Igéjének fényében. Jelen volt Kovács Szabadi Tünde helybeli református lelkész is, aki a témával összehangoltan buzdított bennünket az Úr Jézus szavaival hivatásunk betöltésére, hogy só és világosság legyünk környezetünk számára.

Az előadás fő gondolata Tamási Áron „Ábel a rengetegben” című művének sokat idézett mondatából indult ki: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Ebből egy közvetlen, interaktív kérdéssor fakadt: „Ki mióta él a jelenlegi lakóhelyén?” „Hány helyen éltünk eddig?” „Hol volt a legotthonosabb élni?” Többen is megoszthatták tapasztalataikat. Elhangzott az a gondolat, hogy milyen fontos, hogy az ember valahol otthon érezze magát,

Női csendesnap Lupényban

otthonra találjon. De ha nem talál otthonra, tud-e otthont teremteni? A nőnek van ebben a legnagyobb feladata, hogy otthonossá tegye a helyet ahol él, az által, hogy gazdagítja valamivel önmagából, valamit hozzáad, valamit módít benne.

Ugyancsak fontos, hogy az ember lelkileg is otthonra találjon. Szükségünk van egy lelki közösségre, ahol a lelkünk felszabadulhat, közösségben lehet az Atyával és szeretettjeivel. Akkor vagyunk igazán otthon, amikor a lelkünk otthonra talál. Feltevődött a kérdés: „Te hogyan érkeztél haza?” Visszagondolhattunk arra az időre, amikor először érkeztünk haza Istenhez. Következett a tulajdonképpeni előadás, amely három pontban foglalta össze azt a három célkitűzést, amelyre nemcsak vágyunk kell, hanem törekednünk a gyakorlati megvalósítására.

1. Életünk célja, hogy Isten dicsőítésének magasztalására éljünk. Őt dicsőítsük és dicsőségére éljünk az által, akik vagyunk, amit teszünk, ahogy viselkedünk. Hirdessük, hogy nagy, hogy jó az Isten! Dicsérni Istent akár egészségben, akár betegségben, gazdagságban vagy szegénységben – ez ad célt, reményt az életnek.

Az imádat, a dicséret csak akkor valódi, ha szeretetből jön. Csak az tudja Istent dicsérni, aki szereti Őt, és csak az

szeretheti Istent, aki ismeri Őt. Ha ilyen szívvel dicsérjük, Isten kedvesen tudja fogadni ezt.

2. Életünk célja, hogy másokat segítsünk. Az éltet igazán bennünket, amit másokért tudunk önzetlenül tenni, és nem az, amit magunknak szerzünk meg. Isten ki akar mozdítani minket az önzésünkből, hogy azokban a jócselekedetekben járjunk, amelyeket Isten lehetőségként előre elkészített, és amelyeket ki kell használnunk.

Egy másik oldala az egymásnak való segítségnek az, hogy segítsünk másokat személyiségük kiteljesedésében, segítünk nekik nagyra lenni. Isten hív minket az önmagunkról való elfeledkezés szabadságára, örömére.

3. Életünk célja saját jellemünk alakítása. Minden ember életében eljön az idő, amikor közeledik a hazamenetelhez. Amit magunkkal viszünk, amikor testünkből a lélek kiszáll, az a jellemünk, a jócselekedeteink. Isten elé visszük majd önmagunk és felmutatjuk neki, hogy azokból a lehetőségekből, amelyeket életünk során adott, mit tudtunk kihozni. Bárcsak mondhatná majd Isten rólunk, hogy érdemes volt megteremtenie bennünket, mert a dicsőségére éltünk.

Legyenek ezek életünk célkitűzései, hogy Istent dicsőítsük, egymást segítsük és jellemünk jobbját!

Mindannyiunk számára nagyon hasznos, építő előadás volt. Ezt követően egy kis szeretetvendégségben is részünk lehetett. Hálásak vagyunk Istennek, mert lehetővé tette számunkra ezt az együttlétet, és megáldotta alkalmunkat, használta szolgálait, hogy lelkünk épülhessen az Ő jelenlétében!

Tóth-Reinbold Edith, Vajdahunyad

ANYÁKNAPI TÖRTÉNET. Három asszony ment vízért a kútra. Nem messze onnan egy öreg üldögélt a padon és figyelte, hogyan dicsérték az asszonyok a fiaikat. - Az én fiam - mondta az első - ügyes és furge. Felülmúlja furgeségében a falu bármelyik gyerekét. - Az én fiamnak - mondta a második - olyan hangja van, mint egy fülemülének. Ha énekel, mindenki csak hallgatja és bámulja őt. A harmadik hallgatott. - Hát te miért nem dicséred a fiad? - kérdezte a két másik. - Nem tudom, mi miatt is dicsérhetném - válaszolta. - Az én fiam nem rendkívüli gyerek és nincs benne semmi különös. Az asszonyok megtöltötték vödreiket és elindultak hazafelé. Az öreg lassan követte őket. Látta, milyen nehezére esik az asszonyoknak, hogy a vödrüket cipeljék, és nem is csodálkozott azon, hogy egy idő múlva letették terhüket, hogy egy kis levegőhöz jussanak. Ekkor szembejöttek velük fiaik. Az első kézre állt és cigánykerekeket vetett. - Milyen ügyes gyerek! - kiáltották az asszonyok. A második egy dalba kezdett, s az asszonyok meghatottan figyelték, könnyekkel szemükben. A harmadik fiú odaszaladt anyjához, szó nélkül átvette tőle a vödröket és elindult velük hazafelé. Az asszonyok odafordultak az öreghez és megkérdezték: - Mit szólsz a fiainkhoz? - A fiaitokhoz? - mondta csodálkozva az öreg. - Én csak egyetlen fiút láttam! **[Ismeretlen szerző]**

Tavaszok, TELEK

Isten kegyelméből folyó év **március 9-11** között kerülhetett sor a **XXXII. TELEK** konferenciára, melyen a több mint hatvan Erdélyből, Magyarországról és Kárpátaljáról összesereglett lelkipásztor és missziómunkás vett részt. Péntek reggel a nyíregyházi baptista imaházban gyűlt össze a mintegy ötven vendég. Takács Zoltán helyi lelkipásztor köszöntése nyitotta meg az alkalmat, és imára való buzdítása után megismerkedtünk az egész hétvégi találkozó központi témájával: „Az első szeretet tartalma az efézusi gyülekezetben, és annak feltételei, hogy újra úgy éljünk, és szolgáljunk”. Rajna Ottó, tordai lelkipásztor erről szóló előadásában Isten Igéjének igazságait húzta alá újra, mélyen a szívünkbe vésve. Nagyon fontos, hogy naponta időt töltsünk Istennel. A Jézussal való közösséget senki és semmi nem helyettesítheti. Isten országát és az Ő igazságait elsőként kell keresnünk, és csak utána, abban elmélyülve, és azzal áthatva tegyük többi dolgainkat. Vigyázzunk arra, hogy Isten ily szeretetének a hiánya a buzgóság hiányához ne vezessen, mert ennek eredménye a lágymelegség lesz, ami nem Isten ínyére való. A fenti témát Kelemen Sándor, besztercei lelkipásztor fejtette ki előadásában. Az Istennek való szolgálatunkat mindenképpen meg kell előznie a Vele való közösségünk ápolásának és erősítésének, amelyben Szentlelke által megváltoztat, és Krisztushoz hasonlóvá formál. Az Istennel való szoros közösségben érti meg csak a hívő ember, mit jelent az engedelmesség, mit bíz rá Isten. Így közösségét Isten dicsőítése és az állandó öröm fogja jellemezni. S közben eszköz lesz arra a hívő, hogy környezetébe isteni áldások áradjanak.

A hétvégén több mint 20 gyülekezetben nyílt lehetőség a szolgálatra. Szombat délelőtt 10 órától már három csoportban gyakoroltuk a szolgatársi közösséget Hajdúbagoson, Mátészalkán és Beregszászban. A szombat esti és vasárnapi szolgálatok után ismét három csoportban és három helyen került sor a konferencia záró alkalmára a fent megnevezett gyülekezetekben, ahol énekekkel és rövid bizonyosságtételekkel szolgáltunk vendégekként. Nagy szeretetet tapasztaltunk mindenütt. Hála legyen Istennek az építő közösségért és az Ő megújító munkájáért bennünk!

Kelemen Sándor, Beszterce

Kornya. (folytatás a 8. oldalról)

1877 november 11: diakónussá avatják. 100-120 km-es missziói utakat tesz Hajdú-Bihar megyében. 1881-től (vénné avatásától) kezdve számítjuk munkálkodásának első, eredményekben gazdag korszakát (1893-ig). Június 9-én megtartja első bemelegítő Fekete Tóton. Az 1880-as évek közepén Meyer Henrik Pest megyei missziós utakra is elhívja. Gyülekezetek és misszióállomások tucatjai jönnek létre munkálkodása nyomán mindenütt. 1889-ben megalakul a bihardíószegi gyülekezet. 1893-ban eddigi munkaterületét Nagyszalonta központtal Tóth Mihályra bízta, ő pedig Bihar északi részére és a Szilágyságra kezd összpontosítani. 1906-ban átköltözik Bihardíószegre, elkezdődik munkálkodásának harmadik korszaka. 1912. április 5-én megalakul a Magyar Nyelvű Szabad Baptista Szövetség, aminek ő lesz az elnöke. 1913. október 8-án a kémeri konferencián Bihar-Szilági Szövetkezet („Kornya Szövetség”) néven 7 körzetre osztják a munkában megfáradt Kornya Mihály kiterjedt misszióterületeit. 1917. január 3-án meghal Kornya Mihály, az európai baptista mozgalom legeredményesebb missziómunkása. Szolgálati idején mintegy 11.000 hitvallót merített alá (328 alkalommal tartott bemelegítést).

Köszöntések külföldről

A megemlékező istentisztelet a külföldi vendégek által hozott köszöntésekkel folytatódott. Elsőként Gergely István new-yorki lelkipásztor szólt az észak-amerikai magyar baptisták nevében. „Kornya missziójának gyümölcse mindenütt látható, az egész világra kiterjedt. Jó emlékezni arra, hogy Isten egy ilyen egyszerű embert így felhasznált.

Imádkozzunk, hogy ez a csoda folytatódjon. Feltevődött már a kérdés, hogy mi lehetett a titka ennek az embernek. Átgondolva, a szeretet, a hűség és a kitartás lehetett a kulcsa ennek a teljesítménynek.”

Nyúl Zoltán Délvidékről köszöntötte a gyülekezetet. „Ki tudná megfejteti Kornya Mihály munkájának az eredményét. Nyilvánvaló, hogy nála valaki sokkal nagyobb van a háttérben. K. M. csak a lábait adta, az energiáját adta. Soha nem tudjuk, hogy útszélére, vagy termő talajra hullik a mag, de ha nincs vetés, aratás sincs. Kornya testvér ment, és szolgált, és nem hagyta abba. Mi se hagyjuk abba.”

Kárpátaljáról Nagy Csaba szolgált. „Ma miért nincs olyan ébredés, ami Kornya Mihály idejében volt? Talán bennünk nincs ugyanaz az alázat. Amikor nincs biztonság, akkor az emberek Jézusban keresik a biztonságot. Talán így volt ez Kornya idejében is. Kegyelem ez nekünk, mert most az ige termékeny talajba hullhat.”

Szlovákiából, Felvidékről Dóczé Bálint testvér köszöntötte

Gergely István

a gyülekezetet, és tette fel ő is a kérdést: „Az alázaton kívül, amiről már hallottunk, honnan érkezhettek még ez a példátlan erő, ami mozgatta? Vannak fiatalok, akik megtérnek, érzik Isten hívását a lelki munkára, elvégzik a teológiát, és aztán várják, hogy ölükbe hullik egy jó szolgálati lehetőség. Kornya Mihály nem várta meg ezt, hanem azonnal beállt a szolgálatba. Az alázatot is csak a szolgálat közben lehet megtanulni, és tanulni kell.”

Bukovszki Ákos – aki elmondása szerint ide s tova 40 éve jár Erdélybe – Magyarországról kísért el Papp János egyházelnököt. „A Kornya nap vezérigéjére szeretném felhívni a figyelmet a Zsid 13:7-re: «Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik Isten ígését hirdették nektek. Figyeljetelek életük végére, és kövessétek hitüket.» Már egy ideje én is fölteszem magamnak a kérdést, amely itt áll: «Mit látnak bennem az utódaim az én életem vége felé?» Olyan kíváncsi-e, hogy az utánam jövő generáció megkívánja?”

Ami nélkülözhetetlen

A délelőtti megemlékezés zárásaként Papp János hirdetett ígét. „Örülök annak, hogy részesei lehetünk ennek a különleges alkalomnak, hiszen Kornya Mihály élete és szolgálata, és rajta keresztül, és mellette ezer szállal összekötődünk.”

„1770-ben, Bonnban egy feleség várja ötödik gyermekét. Ő maga TBC-s, férje asztmás, mind a négy gyermek beteg. Mi lett volna, ha nem szüli meg az ötödikét? Nem született volna meg Ludwig van Beethoven. Hadd tegyem fel a kérdést, bármilyen furcsa: Mi lett volna, ha nem születik meg Kornya Mihály? Mi lett volna, ha Novák Antal nem árusítja a Bibliákat, és mellette nem prédikál kis családi otthonokban, éhes lelkeknek? Mi lett volna, ha Kornya Mihály nem mond az Isten hívásának? Mi lett volna, ha nem ismerik fel

az ő ajándékát? Mi lett volna, ha nem mondja el azt a számolatlan prédikációt és bizonygatót? Itt lennénk-e, így lennénk-e? Azt mondjuk, nincs pótolhatatlan ember. Én mégis azt mondom a Szentírás alapján, hogy van, ami pótolhatatlan. Az igehirdető pótolhatatlan. Mert «tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által üdvözítse a hívőket.» Nélkülözhetetlen az igehirdetés

ahhoz, hogy az emberek életre jussanak, felébredjenek a lelki halálból, hogy megértsék a világ dolgait, a saját életüket, helyzetüket, jövőjüket, és az Istenről valóságos, megértett információk alapján szívükben hozzá térjenek, és Őt kövessék. Kornya megállíthatatlanul hirdette az Igét, akkor is, amikor baja volt «Kornya Mihállyal», amikor sok baja volt a testvérekkel. Hirdette személyesen és nagy közösségben. Örömmel és hitelesen. Bátran és lelkesen. (...) [G. G.]

(Folytatás a következő, júniusi számban.)

MIT TANÍT A BIBLIA? (4.)

Teremtés, és nem evolúció

Beszélt-e Jézus a teremtésről és a kezdetekről? Igen. Megemléktette Nőét, a bárkát és az özönvizet, Lót feleségét és Sodomá pusztulását (Lk 17:26-32). Máshol említette a teremtést (Mk 13:19), Ádámot és Évát (Mt 19:4-6; Mk 10:6-7), Kaint és Ábelt (Mt 23:35; Lk 11:50-51), és Ábrahámot (Jn 8:39-40). Más szóval, az Úr Jézus komolyan vette Mózes első könyvét! A teremtés mindkét „tábláját” történelemnek tekintette (Mt 19:4-5).

A teremtés nem volt kérdés Jézus számára. A mai hívők között viszont vannak, akik megpróbálják azt összeegyeztetni az evolúcióval. Az alapvető kérdés továbbra is ez marad: *Isten teremtette az embert, vagy az ember teremtette az istent?* Az ember hordozza Isten képését, vagy az ember alkotta meg istent a saját képére? Magától fejlődött ki az ember, véletlenül, valamilyen őslévesből, vagy Isten hasonlatosságát hordozza?

Az evolúciónak *nincsenek tényekre épülő konkrét bizonyítékai*. Miért? Mert a majom-mitológia a képzelet szüleménye. Nem tudja megválaszolni, hogy honnan jött az információ a Földre. Nem tudja megmondani, honnan van az élet. Erre ugyanis csak két válasz létezik: vagy véletlenül állt elő, vagy Isten teremtette. Harmadik lehetőség nincs.

Egyesek a véletlenben hisznek. De az, hogy spontán módon, véletlenül előálljon az élet, tudományosan cáfolva lett már több mint száz évvel ezelőtt Pasteur által. Azonban mivel a másik lehetőséget, Isten teremtését, nem akarják elfogadni, (mert akkor hinniük kellene Istenben), számukra marad a nem-tudományos, lehetetlen változat: az evolúció. Ez az egyetlen alternatívája az Istenben nem hívőknek. Ez is egy filozófia. Egy másik valóság. Mert nagy hit kell ahhoz, hogy a semmiből lett egy „nagy bumm” és a világmindenség, és az élettelen anyagból, véletlenül, titokzatosan, előállt az élet!

Honnan erednek a fajok? Hiszen azok nem átjárhatók, nem keverhetők (1Móz 1:11-12). De az evolúció épp azt állítja, hogy egyik fajból kifejlődött a másik! Hogyan? „Lassan”. „Mutációval és transz-mutációval”. Akkor ma miért nem történik így? A termodinamika második törvénye szerint, amikor az energia átalakul, akkor a bonyolultabbtól az egyszerűbb felé halad, nem pedig fordítva. Az evolúció ennek az ellenkezőjét állítja.

A teremtésben fellelhető nem-fizikális tulajdonságok, a zene, a művészet, a szépség szeretete, az imádat szükségessége, az Isten utáni vágy, honnan ered? Istentől. „Mert Őbenne teremtett minden, ami van a mennyekben és a földön, a láthatók és láthatatlanok...” (Kol 1:16-17)

Borzási István

Papp János

Íme az Ember!

Regionális ifikonfi volt Magyarlónán

Kiváltságnak tekintjük, hogy március második hétféjére, az ifink (16 csodás ember, akikért nagyon hálás vagyok) konfit szervezhetett Lónán, amit Isten felettébb megáldott. A létszámot tekintve regionális konfi volt, viszont Erdély és Anglia különböző pontjairól lehattunk együtt Isten jelenlétében kb. 150-en.

Péntek este, Mezei Ödön lp. tanítása a „Kicsoda az ember?” kérdés köré épült, amelyben az emberrel kapcsolatos alapvető kérdéseket kutattuk, hogy ezáltal önmagunk és Istenünk megértéséhez is közelebb jussunk. Szombaton Petyár Lóránd tartott 2 tanítást a fiatalok számára „Ó, ha lenne egy asszony” és „Ádám, hol vagy?” címmel, amikor rávilágított arra, hogy Isten nem olyan kapcsolatot tervezett számunkra, mint amilyent a világ eltorzítva ad, hanem amiben igazán szerethetünk, és amiben Általa kiteljesedhetünk, mint nő vagy férfi. A fiatalok kérdéseket fogalmazhattak meg a témával kapcsolatban, amire választ kaptak a szombat délutáni fórumbeszélgetés keretén belül. Szombat este Borzási Pál helybeli lp. evangelizációs jellegű prédikációját hallhattuk az „Első ember, második ember”-ről (Ádám-Krisztus). Dicsőítő, imádkozó alkalom zárta napunkat, olyan jó volt imádkozni a fiatalokkal, buzgón együtt énekelni és Isten jelenléte valóban magával ragadó volt. Vasárnap délelőtt, Szabó Szilárd lp. tanítása („Íme az ember!”) során felmutatott a keresztyén ember legkövetkező példájára, Jézus Krisztusra.

Miért vagy hálás, a konfival kapcsolatba és milyen áldásokba részesültél ezen a hétfégen?

Péter Abigail:

Az emberi szervezkedést túlhaladó dolgokért vagyok a leghálásabb, és azért, amit csakis Isten Lelke tudott kimunkálni. Hogy olyan légkört alakított ki közöttünk, amelyben őszintén és lelkesen lehetett Őt dicsőíteni. Hogy munkálkodni kezdett egyik barátnőm életében, akiért évek óta imádkozom. Hogy áldott imaközösség alakult ki szombat este. Isten kegyelme valóban sokkal bőségebb és gazdagabb, mint azt valaha is felfoghatnám. Ezért is és mindeért, ami csak építő volt a hétfégen, legyen Övé a dicsőség!

Kovács Csongi:

Amikor pénteken megérkeztünk a konfira, már érződött, hogy ez nem egy megszokott, átlagos konfi lesz. Ez volt a legcsaládiasabb konferencia, amin valaha is részt vettem, nem volt gond ráhangolódni, Isten szavára, vagy hagyni, hogy szóljon hozzám személyesen, mivel folyamatosan ez történt. A szombati dicsőítés alatt, pedig nagyon jó volt megtapasztalni, ahogy megszabadultunk mázsás terheink-

től, vagy látni azt, hogy megtérnek az emberek. Nagyon hálás vagyok Istennek ezért a konferenciáért!

Sibianu Andrea:

Számomra a lónai konferencia nagyon áldásos volt éreztem Isten átformáló, megelevenítő erejét. Az éneklések alatt éreztem azt az örömet és békességet, amit csak Ő tud adni a számomra. Még inkább megerősödött bennem az a tudat, hogy nekem többet ér Jézus, mint bármi más, amit nyújthat a világ. A konferencia legfontosabb pillanata számomra a szombat esti evangelizáció volt, amikor az Úr felhívta a figyelmem arra, hogy ő előtte csak alázattal lehet megállni és a büszkeségem csak tőle eltávolít, mivel megvakít, és nem látom a bűneimet. Ahogy Isten előtt megadtam magam és beismertem, hogy becsaptam magam, játszottam az Istennel megbékélt hívő lány szerepét, holott nem volt békességem Istennel a titkos bűneim miatt. Éreztem, hogy valami nincs rendben az életemben. De Isten hatalmas kegyelméből és hűségese voltából ismét megtapasztalhattam, hogy nem mondott le rólam és a rég ígért szabadulást megadta. Hála néki! Hosszú harc, próba és elesett csaták után ismét érezhettem azt az örömet, amit csak Jézus Krisztus az ő Szent Lelke által képes adni. Átjárta a szívem a békesség és tudtam, hogy megszabadultam az ördög minden vádolásától.

Szabó Gedeon:

Csodálatos volt azt megtapasztalni, hogy Isten mennyire közel tud kerülni az emberhez, illetve hozzám. Már ott-honról készülve éreztem, hogy ez a konferencia más lesz, mint az elmúlt konferenciák, amin részt vettem. Nagyon tetszett, az a családi légkör, ami fogadott a gyülekezetben. A szombat délelőtti alkalmon Petyár Lóránd mondata nagyon szíven talált. Sokszor az ember imádságában a legtöbbször az a mondat fogalmazódik meg, hogy "Jézus legyél velem!". De Jézus nem csak velünk akar lenni, hanem bennünk akar élni, ezért küldte el a Szentlelkét, hogy ezen túl a Lélek által Jézus éljen bennünk.

Szeredai Henrietta:

A mi Istenünk folyamatosan megerősíti szívünket kegyelemmel, de ez a hétvége különösen áldott volt. Megérthettük, hogy a kegyelem sokkal nagyobb, mint a bűneink. És ha teljes hittel megragadjuk ezt az igazságot, akkor engedjük, hogy Ő formáljon minket a saját képmása szerint. Hatalmas felelősség a Szent és Örök Isten képmását hordozni és lehet, hogy csak a körvonalakat látjuk néha. De Ő tudja, hogy kik vagyunk és hogy kik leszünk. A Biblia is így bátorít minket: "Aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára!"

Marton Andrea-Lea

■ Isten akaratában megnyugodva vettünk végső búcsút 89. évében **özv. Antal Károlyné**, született **Sorbán Erzsébettől** † Örvénden, 2017. január 27-én. Testvérnőnk 1928. május 18-án született Varaszón, négy gyermekes család második gyermekeként. 1944-ben merítkezett alá Bóné Gyula lelkipásztor által. 1948-ban kötött házasságot Antal Károllyal, házasságukból két leánygyermek született 56 évi házasság után 12 évet élt özvegységben, miután férje meghalt. Utolsó éveiben két leánya gondozta. A gyászistentiszteleten ígét hirdetett Bányai János lelkipásztor a Fil 3:20-21 alapján. Gyászolja két leánya és három leányunokája. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **[Sorbán Barna]**

■ 2017. március 7-én temettük 84 földi év után **Máté Istvánt** † Nagyváradon. Testvérünk, bár szép kort élt meg, és élete utolsó napjaiig hűségesen látogatta a gyülekezetet, tragikus halált halt. Folyó év január 11-én a váradi Körösre érkező ritka madárfajokat etetni indult a befagyott folyóra, a jégen azonban megcsúszott, a vízbe esett, és életét veszítette. Testvérünk a tősgyökeres zilahi Máté és Dobrai család leszármazottja, itt született 1933. március 8-án. Az ötvenes években került Nagyváradra dolgozni, majd 1959-ben kötött házasságot Balogh Olgával, házasságukból két lány és egy fiú született. A váradi köztemetőben tartott búcsú istentiszteleten Giorgiov Adrián lelkipásztor mondott bevezető imát és méltató szavakat, majd Budai Lajos Dániel lelkipásztor hirdetett ígét a 2Kor 5 alapján: „Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben.” A sírnál a szintén zilahi származású Elekes József lelkipásztor mondott vigasztaló üzenetet a Zsolt 116:15-16 alapján. „Levetted rólam a bilincset. A kegyesek halála felszabadulás a test bilincse alól.” Isten vigasztalja testvérünket gyászoló feleségét, gyermekeit, unokáit! **[Gönczi Géza]**

■ 2017. február 7-én kísértük utolsó útjára **Cseh Péter** † testvérünket, az avasúvárosi gyülekezet tagját. Isten 89 évet adott neki, amely alatt felkészülhetett az örökévalóságra. Fiatalon, 18 évesen megtért és bement a Dobner Béla által, aki akkoriban pásztorolta a szatmárnémeti körzetet. Nyugdíjas és időse éveire lányához került Szinerváraljára, aki szeretettel és hűséggel gondozta mindvégig.

Temetésére Szinerváralján került sor, ahol népes hallgatóság, rokonok és testvérek előtt szólhatott a vigasztaló Ige Szűcs Sándor lelkipásztor által. A szatmári és avasúvárosi testvérek alkalmi énekkara szolgált Isten dicsőségére. Kívánunk vigasztalást a gyászoló családnak és hogy kövessék édesapjuk, nagytatájuk Istenét, mert csak így lehet áldott életünk és reményteljes jövőnk. **[Szűcs Sándor]**

■ **Csorba Ilona (Marika)** † testvérnőt, a nagyváradai Betlehem gyülekezet tagját sok évnnyi nehéz szenvedés után 49 éves korában szólította haza Teremtője és Megváltója. Hosszú betegsége ellenére is türelmesen és alázatosan viselte a keresztet, kitartva az Úr és a gyülekezet mellett. A temetési istentisztelet 2016. október 4-én volt, amikor ígét hirdettek: Szilágyi Zsigmond gyülekezeti vén, Kajca János, Nagy Ferenc, Tóth Attila lelkipásztorok és Elekes József, a gyülekezet lelkipásztora.

■ **Hodiş Marika** † testvérnő lelkesedésével és szolgálatkészségével mutatott jó példát. A nagyváradai Betlehem gyülekezet közös alkalmain oroszánrészt vállalt a kétkézi munkában. Hívó életéből megérezhették Krisztus jó illatát a családban is. Életének utolsó éveiben betegségben szenvedve 65 évesen hívta haza mennyei Atyja. A temetési istentisztelet 2016. december 24-én volt, amikor igehirdetéssel szolgáltak Elekes József, a gyülekezet lelkipásztora, Szilágyi Zsigmond gyülekezeti vén, és román nyelven Bohuş Petrică rendőr-igehirdető.

■ 2016. október 28-án, Kémeren **Ujvárosi (szül. Dombi) Ágnes** † korporsóját álltuk körül, akinek az Úr itt e földön 69 életévet adott. Elköltözött nőtestvérünk 1947-ben született, majd 1965-ben házasságot kötött Ujvárosi Sándorral.

Házasságukat az Úr 6 gyermekkel és 18 unokával áldotta meg. Élete 1980-ban ért döntő fordulathoz, amikor férjével együtt elfogadta az Úr Jézust és mindketten alá is merítkeztek id. Gergely Pál lelkipásztor által, csatlakozva a helybeli baptista gyülekezethez. Megtérésük, amely egybeesett egy másik népes család megtérésével a faluból, új lendületet adott a gyülekezetnek, amelynek élete végéig példás, hűséges és imádkozó tagja volt. Egészségi állapota elköltözése előtt néhány héttel hirtelen és súlyosan megromlott. Szünetét szerető férje és családja gondozásában és a kórházban is zúgolódás nélkül nagy türelemmel hordozta és szívében élő reménységgel készült távozni e siralom völgyéből az örök hazába, amely nemsokára be is követte. Temetésén a kápolnánál a Zsolt 22:9, valamint az 1Móz 48:21 alapján Veress Efraim és Király Ti-

bor lelkipásztorok szolgáltak, míg a nyitott sír előtt a Jel 14: 13-ik verséből hangzott a vigasztalás üzenete. A gyászistentiszteletet a helyi gyülekezet ének és zenekarának áldásos szolgálata gazdagította. Legyen az Úr vigasztalása a hátramaradt férjnek és a gyászoló család minden tagjának. **[Király Tibor lp.]**

■ A Pécskai Magyar Baptista Gyülekezetből **Balogh Erzsébet** † testvérnőt 87 évesen kísértük utolsó útjára, 2017. március 18-án. A kedves Bözsi néni idős korban fogadta el az Urat, de annál buzgóbban követte Jézust. A kis közösségből két testvérnőt is ő segített a megtérés útjára, ezért hálásak vagyunk Istennek, hogy használhatta őt. A kápolnánál a Lk 16:19-31 alapján hangzott az ige a mennyországról, pokolról és az örökletről, a sírnál pedig a 1Kor 15:35-43 ból merítve hangzott a feltámadásban vetett reménységünkről a buzdítás Simon András lelkipásztor által. A helyiek az Aradról érkezett testvérekkel együtt szép énekekkel is bátorították a hallgatókat. Kívánjuk, hogy a gyászoló család minden tagja kövesse testvérnőnk hitét. **[Simon András]**

■ **Czene Ilona** † testvérnőt, az Arad Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezet tagját 87 évesen szólította magához az Úr. Temetésén 2017. március 13-án, a család és a gyülekezet hálát adtunk testvérnőnk szeretetért, hűség, kitartó életért. Jó bizonyosság volt az élete úgy a család, mint sok más ember előtt. Az ígét 2Tim 4:6-8 és a Jel 14:13 alapján Simon András a gyülekezet lelkipásztora hirdette és az énekkar felemelő szolgálata is bátorította a hallgatókat. Istenünk vigasztalását kívánjuk a hátramaradt, gyászoló család részére. **[Simon András]**

■ **Lukács Irénke** † testvérnőt 77 évesen szólított magához az Úr. Temetésére 2017. február 2-án gyűltünk össze, Szalárdon. Testvérnőnk 1963-1989 között, 26 éven át élt Szentjánoson. A temetési istentiszteleten Veress Efrim érszöllősi lelkipásztor ismertette testvérnőnk életét, és szólt vigasztaló szavakat, és Kovács Gyula nyugdíjas lelkipásztor szolgált a Zsoltárok 59:11 alapján. A kápolnánál Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor mondott záróimát. A sírnál Papp Dezső biharpüspöki lelkipásztor a 2Tim 1:12 alapján hirdette a feltámadást. Énekekkel a szalárdi énekkar és fúvószenekar szolgált. Az Úr vigasztalja a gyászolókat. **[Papp Margitka]**

■ **Id. Kiss Gyuláné szül. Papp Julianna** † 2016. november 23-án hazaköltözött Megváltójához. Hűséges szolgálója volt az Úrnak. Nagyon sokakat átölelt az ima szárnyain. 85 évet élt, ebből 60 évet boldog házasságban. Jó példát hagyva a család-

ban, ugyanis minden napot az Úrral kezdett és fejezett be. Temetése 2016. november 26-án volt. Igét hirdetett Giorgiov Adrián nagyvárad-belvárosi gyülekezet lelkipásztora. Reménységgel engedték el az örök hazába, ahol majd ismét találkozunk. Emlékét őrizzük. **[Szerető családja]**

■ 2017. február 12-én, Sarmaságon régi nagy idők nagy tanúját, **Kiss Károly** † testvérünket, Kis Ottó lp. édesapját és Kiss Lehel lp. nagypapját kísértük utolsó földi útjára nagy gyászoló sereg jelenlétében. Fiatalon, 1931-ben csatlakozott a sarmasági baptista gyülekezet közösségéhez. 1943-tól a második világháborúban teljesített katonai szolgálatot. Sok borzalmas élményben volt része ez időben, de Isten kegyelme a harcok, a bombázások idején megtartotta, miközben mellőle sokan elhullottak. Az elvesztett háború után hét esztendeig hadifogságba került Szibériába. Mindvégig hitt abban, hogy Isten megoltalmazza, és egyszer majd lehetővé teszi számára a hazatérést. Szervezete nagyon legyengült, és buzgó imádságban kérte Istentől, hogy engedje meg neki, hogy még harminc napot éljen szerettei körében. Isten jósága ettől fogva még 66 éven át hordozta. A fogságban töltött idő katonássá edzette jellemét, de nyitottá is a nyomorúságban, szükségben lévők felé. 1952-ben házasságot kötött Tóth Ágnessel. Házasságukat Isten 6 gyermekkel áldotta meg, és megláthatták 16 unokájukat és 13 dédunokájukat is. Hosszú éveken át szolgált előjáróként a sarmasági gyülekezetben, és 90-ik életévén jóval túl is ragaszkodott ahhoz, hogy eljusson az imaházba az istentiszteletekre. Az évek során különféle betegségekkel kellett megküzdenie. Isten szeretete lehetőséget adott neki az eltelt hosszú idő számbavételére, kiértékelésére, és készülni az elköltöztetésre. Méltósággal viselt szenvedés után, 2017. február 10-én hajnalban adta vissza lelkét Teremtőjének, életének 95-ik, házasságának 65-ik esztendejében. Hosszú életéért, a neki adatott kegyelemért, a rajta keresztül továbbított áldásokért Istennek adunk hálát! A kápolnánál Király Tibor, Pardi Félix, Szűcs Sándor, Bándi Sándor lp. testvérek szolták Isten vigasztaló és a megtérésre hívó üzenetét. Kiss Lehel lp., elhunyt testvérünk unokája, foglalta össze életútját, megemlékezve élete fontosabb mérföldköveiről. A temetőkerben Tóth Attila, dr. Kovács József, Deák Zsolt lelkipásztorok szolgáltak arról, hogyan költözik el e földi létből az, akinek az élet Krisztus. A gyászistentiszteleten a sarmasági ének és zenekar szolgált alkalmi énekekkel. Isten drága szeretete kísérje és vigasztalja a gyászoló családot! **[Szekely Béla-Dániel]**

Határmenti nők találkozója

Nagy szeretettel, friss kávé illatával, lelkes énekléssel fogadtak a biharszentjánosi testvérnők, az immár hagyományossá vált „Határmenti nők konferenciájára” 2017. április 2-án. Az alkalom témája: „Kapcsolatépítés az ellentétek ellenére”, a testvéri találkozás és közösség sok testvérnőt vonzott a helyi kultúrházba, ahol minden hely megtelt.

A konferencia résztvevői és az előadó, Balla Annamária

latépítés az ellentétek ellenére”, a testvéri találkozás és közösség sok testvérnőt vonzott a helyi kultúrházba, ahol minden hely megtelt.

Az alkalom Papp Dezső helyi lelkipásztor testvér imájával és kedves felesége Margitka meleg, köszöntő szavaival kezdődött, aki a Lk 10:38, 39, 42 alapján mondta el, mekkora lehetőség ez az alkalom arra, hogy Jézus lábainál telepedjünk le, és rá figyeljünk, úgy ahogy Mária is tette. Albert Sárika imára buzdító szavaiban elmondta, hogy nem vagyunk egyformák, mégis együtt kell Őt szolgáljuk azzal amit kaptunk, vagy amink épp van, mint a női tanítványok a Lk 8:1-3 alapján.

Előadónk dr. Balla Annamária keresztyén pszichológus elmondta, hogy nem kell azonosaknak lennünk ahhoz, hogy jó kapcsolatunk legyen, mert a konfliktusaink nem a különbözőségeinkből erednek, hanem abból hogy nem egyformán gondolkodunk. Aláhúzta, hogy nagyon fontos egy konfliktushelyzetben a kimondott szó, mert a szavak érzelmileg érintenek minket, beégnek az agyunkba és sokáig nem felejtjük el őket. Figyelmeztetett arra is, hogy nagyon sokszor azért is szenvedünk el támadásokat, mert képviselünk Valakit és ezeket a csatákat csak imával és böjttel lehet megnyerni. Előadónk hangsúlyozta, hogy a másik embert nem letámadni vagy elkerülni kell, hanem együtt haladni vele, amint Isten igéje mondja: „amennyiben rajtatok áll, minden emberrel békességben éljete!”

A csoportbeszélgetésen három esettanulmány segítségével próbáltunk „tanácsot” adni bajba jutott nőknek. A beszélgetések, jó tanácsok és személyes bizonyosságtételek után, és nem utolsósorban Isten igéje alapján, megfogalmazódtak a tennivalóink. Konfliktushelyzetben: ne üss vissza, adj, szeress!

Papp Erzsike a bihari missziókerület női vezetője szeretettel hívta a testvérnőket a hargitai csendesnapokra, és beszámolt az adományok felhasználásáról a nők között végzett szolgálatban.

Útravalóként Kiss Judit elmondta hogy feladatunk a hídépítés embertársaink között, munkálkodnunk kell a jó kapcsolatokért, és törekednünk kell helyes és szoros kapcsolatra Istennel: „Közeledjete az Istenhez és közeledni fog hozzátok”. Jó volt együtt lenni, imádkozni, énekelni, tanulni ezen a szép tavaszi délutánon. Köszönjük a biharszentjánosi testvérnők szeretetét, áldozatát és várjuk a következő találkozást! [Albert Sárika]

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605